17/03/2019

Τα ιερά λείψανα του Αγίου Ανθίμου της Χίου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Άγιος Άνθιμος (κατά κόσμον Αργύριος Βαγιάνος) γεννήθηκε στα Λειβάδια της Χίου, στις 1 Ιουλίου του 1869, οι γονείς του ονομαζόταν Κωνσταντίνος και είχε άλλα δύο αδέρφια, τον Νικόλαο και την Καλλιόπη, η οποία κάποια στιγμή έγινε μοναχή και μετονομάσθηκε σε Καλλινίκη.

Η εποχή που έζησε ο Άγιος ήταν πολύ δύσκολη, οι σφαγές τον Τούρκων μόλις είχαν κοπάσει και οι συνθήκες εμπόδιζαν τα φτωχά παιδιά να σπουδάσουν, έτσι ο Άγιος δεν έμαθε γράμματα αλλά έμαθε την τέχνη του υποδηματοποιού από μικρός.

Όταν έγινε έφηβος συνδέθηκε με τον Μοναχό Παχώμιο (τον Άγιο Παχώμιο τον Χίο) που ήταν ο ιδρυτής της Ιερά Μονής του Αγίου Κωνσταντίνου και της Σκήτης των Αγίων Πατέρων που βρίσκονταν στο **Προβάτειο Όρος**και επίσης υπήρξε και

Γέροντας τού Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, του εν Αιγίνῃς.
Αφορμή της γνωριμίας του με τον Παχώμιο αλλά και για να ακολουθήσει την μοναχική οδό υπήρξε η επίσκεψή του στη Σκήτη των Αγίων Πατέρων της Χίου για την επισκευή μιας ιδιόκτητης εικόνας της Παναγίας, οικογενειακό κειμήλιο του Ανθίμου.

Η Θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Βοήθειας.
Ηταν οικογενειακό κειμήλιο του Αγίου Ανθίμου
του εν Χίου και φυλάσσεται στην ιερά Μονή
Παναγίας Βοήθειας στην Χίο.

Ο Αργύριος εκάρη μικρόσχημος μοναχός σε ηλικία 20 χρόνων από τον Παχώμιο και μετονομάσθηκε σε Άνθιμο όμως υπέφερε από σοβαρές στομαχικές διαταραχές και έτσι, πήρε ευλογία να γυρίσει στο πατρικό του σπίτι μέχρι να αναρρώσει και εκεί έκτισε ένα κελλάκι στα πατρικά του κτήματα.
Τα έσοδα από την εργασία ως υποδηματοποιού, τα διέθετε έτσι ώστε να συντηρούνται όχι μόνο οι γέροντες γονείς του αλλά και οι συνάνθρωποι του που αντιμετώπιζαν διάφορα προβλήματα.
Τὸ 1905 ο Γέροντας Παχώμιος κοιμήθηκε και ο διάδοχός του, ο Ιερομόναχος Ανδρόνικος που γνώριζε την πορεία του Άνθιμου, στην ηλικία των σαράντα ετών, το 1909, τον κάνει μεγαλόσχημο Μοναχό.
Τα θαύματα που επιτελούσε η εικόνα της Παναγίας που είχε ο Άνθιμος βοηθούσαν τα πλήθη των πιστών που συνέρρεαν στο ασκητήριό του και ζητούσε να γίνει ιερέας, αλλά ο Μητροπολίτης Ιερώνυμος Γοργίας δεν ενέκρινε την χειροτονία του, επειδή ο Άνθιμος δεν γνώριζε πολλά γράμματα.
Από Θεία Οικονομία, ο Άγιος Άνθιμος πήγε στο Αδραμύττι της Σμύρνης το 1910 για να μάθει τα πρώτα γράμματα, με την βοήθεια της πρώτης του ξαδέλφης Λουκίας Διωματάρη. Ο σύζυγος της Λουκίας, προύχοντας Στέφανος Διοματάρης, βάλθηκε να του μάθει γράμματα για να μπορεί να διαβάζει το Ευαγγέλιο και δάσκαλό του προσέλαβε τον έμπειρο Καρακατσάνη.

Ο Άγιος Άνθιμος προσευχόμενος στην εικόνα τις Παναγίας

[από το βιβλίο Ο Άγιος Άνθιμος της Χίου ο θαυματουργός:
βίος – θαύματα – διδαχές 1869-1960,
Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσάτου, Ι.Μ.Παναγία Βοήθεια, Χίος]

Η προετοιμασία κράτησε αρκετούς μήνες και έπειτα, η οικογένεια Διοματάρη και ο Άνθιμος πήγαν στην Σμύρνη όπου με εντολὴ του Μητροπολίτη Εφέσου, ο μοναχός Άνθιμος χειροτονήθηκε στην Σμύρνη ιερέας, απο τον βοηθὸ Επίσκοπο Δηλανά.
Το 1911 και μετέβη στο Άγιον Όρος και αργότερα επιστρέφει στην Χίο και τοποθετείται ιερέας στο Λεπροκομείο που εκεί φάνηκε και το μεγαλείο του αφούσυμπαρευρισκόταν, συνέτρωγε, συνομιλούσε με τους λεπρούς και τους

κοινωνούσε των Αχράντων Μυστηρίων αλλά και κατέλυε μετά την Θεία Λειτουργία. Μέσα σε εκείνη την ατμόσφαιρα στην ηλικία πλέον των 60 ετών οραματίζεται την ίδρυση μιάς Μονής, για να στεγάσει πρόσφυγες καλόγριες προερχόμενες από την Μικρά Ασία αλλά και την Θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Βοήθειας που είχε στην κατοχή του.
Αρχικά κατέφυγε στον τόπο καταγωγής του, στα Καρδάμυλα, στη θέση Πέρα Παναγιά, όμως ο τότε Επίσκοπος Καρδαμύλων, Βολισσού, Ψαρών και Οινουσσών, Ιωακεὶμ Στρουμπής αρνήθηκε και υπέβαλε νέα αίτηση στις 6 Ιουνίου τού 1927 στον Μητροπολίτη Χίου Ιερώνυμο Γοργία που αρχικά και αυτός αρνήθηκε όμως τελικά, μὲ τις πιέσεις μεγάλων Χίων ευπατρίδων και ευεργετών, οι δυσκολίες παρακάμφθηκαν και στις 5/11/1927 του χορηγήθηκε η άδεια.

Ο Όσιος Άνθιμος με τον Όσιο Νικηφόρο τον Λεπρό και τροφίμους του Λωβοκομείου Χίου

Ο Όσιος Άνθιμος με τον Όσιο Νικηφόρο τον Λεπρό

Η Ιερά Μονή της Παναγίας Βοήθειας, στην Χίο,
της οποίας είναι ιδρυτής και Κτήτορας ο Άγιος Άνθιμος
της Χίου.

Στις 19/2/1928, μέρα Κυριακή των Αποκριών, τέλεσε ο ίδιος τον αγιασμό των θεμελίων της Μονής και τοποθέτησε ο ίδιος τον θεμέλιο λίθο, 3 χιλιόμετρα από την πόλη της Χίου, έξω από τον συνοικισμό Φραγκομαχαλά, επάνω στο λοφίσκο και στον δρόμο που οδηγεί στο χωριό Καρυές με τον ίδιο να εκτελούσε χρέη αρχιτέκτονα, διευθυντή, γραμματέα και ταμία, με δύσκολο καιρό εργαζόταν με τους μαστόρους και διέθεσε όσα χρήματα είχε συγκεντρώσει από τις οικονομίες του και από την βοήθεια του λαού της Χίου.

Οι εμφανίσεις και η ισχυρή προστασία της Θεοτόκου τον συντρόφευαν και τον ενίσχυαν στον αγώνα του να κτίσει την Μονή, αποτρέποντας τις προσπάθειες ορισμένων να την κατεδαφίσουν και μάλιστα, οι φύλακες είχαν δει την Παναγία σαν μια ωραιότατη Κυρία, υψηλού αναστήματος, ντυμένη μεγαλοπρεπώς, να ευλογεί ένα – ένα τα κελιά πριν αυτά κατοικηθούν.

Δεξιά *Ο Άγιος Άνθιμος κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας [από το βιβλίο Ο Άγ. Άνθιμος της Χίου ο θαυματουργός: βίος – θαύματα – διδαχές 1869-1960, Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσάτου, Ι.Μ.Παναγία Βοήθεια, Χίος]* ***και αριστερά*** *ο Άγιος Άνθιμος ευλογεί απο το Ιερό Βήμα (απο το βιβλίο: Ο Αρχιμ. Άνθιμος Κ. Βαγιάνοςς (1869-1960), Ι. Μ. Παναγίας Βοηθού στη Χίο, 1999).*

Η θεμελίωση της Μονής από τον Άγ. Άνθιμο στις 19/2/1928
[από το βιβλίο Ο Άγιος Άνθιμος της Χίου ο θαυματουργός: βίος – θαύματα – διδαχές 1869-1960, Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσάτου, Ι.Μ.Παναγία Βοήθεια, Χίος]

Μέσα σε δύο μόλις χρόνια αποπερατώθηκε η ανέγερση της Μονής Παναγίας Βοήθειας, όπως και του περικαλλή βυζαντινού ρυθμού ναού του οποίου ο θεμέλιος λίθος τοποθετήθηκε μετά από μία μεγαλοπρεπή τελετή, στις 26 Αυγούστου του 1928 ενώ η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Βοήθειας, μεταφέρθηκε στη Μονή από το ασκητήριο του Αγίου Ανθίμου με μία κατανυκτική τελετή στις 30 Μαρτίου του 1930.

Ο Άγιος Άνθιμος με την συνείδηση ότι είναι ο πατέρας του χριστιανικού λαού της πολύπαθης Χίου συμμετείχε ακόμη και στον αμυντικό αγώνα της Ελλάδας του 1940 – 1, με τρόπο γενναίο και θαυμαστό, αφού διαφύλαξε με κάθε τρόπο την

Μονή από τους κατακτητές Γερμανούς που ήθελαν να την καταστήσουν ορμητήριό τους.

Το κελί του Γέροντα με τα προσωπικά του είδη, τα οποία διατηρούνται ως έχουν μέχρι σήμερα.

(«Ο Γέροντας Αρχιμανδρίτης Άνθιμος Κ.Βαγιάνος 1869-1960», Τόμος Β, Ι. Μ.Παναγίας Βοήθειας εν Χιω, Αθήνα 1982)

Ο Τάφος του Άγιου Γέροντος Άνθιμου, του Χίου

Οι μοναχές της Μονής οδυρόμενες προ του σκηνώματος του Άγιου Γέροντος Άνθιμου, του Χίου

Σε ηλικία 91 ετών, τέλεσε την τελευταία Θεία Λειτουργία του την 27η Ιανουαρίου του 1960 και στις 15 Φεβρουαρίου κοιμήθηκε με ειρήνη.

Η ανακομιδή των ιερών λειψάνων του έγινε στις 3 Σεπτεμβρίου του 1965 την ημέρα γιορτής του Αγίου Ιερομάρτυρα Ανθίμου επισκόπου Νικομηδείας, αλλά και γιορτή της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Νεκταρίου και τα λείψανά του τοποθετήθηκαν και φυλάσσονται σήμερα μέσα στο Ιερό Βήμα της Μονής, δεξιά της Αγίας Τράπεζας.

Η αγιοκατάταξή του Αγίου Ανθίμου του εν Χίου έγινε με την υπ αριθμόν 14 – 8 – 1992 απόφαση της Ιεράς Συνόδου τού Οικουμενικού Πατριαρχείου και τον Αύγουστο του 1993 χτίστηκε ο πρώτος ναός αφιερωμένο σε αυτόν, στον τόπο όπου γεννήθηκε, στα Λειβάδια της Βροντάδου.

Η μνήμη του τιμάται από τη Εκκλησία μας στις 15 Φεβρουαρίου.

πηγή: agiosanthimosofchios.blogspot.com